

అల్లరి చిల్లరి వీధి దెబ్బలాటల దగ్గర్నించి, కత్తిపొట వరకూ అనేక రకాల అనుభవాలున్నాయి రంగడి జీవితంలో. జైలునించి వచ్చి యింకా ఎన్నోరోజులవలేదు.

అంతకు ముందు చాలా రకాల చిల్లరి నేరాలిన్ని చేయించింది జీవితం వాడిచేత. కానీ యిప్పుడు వాడు చేయాలనుకుంటున్న పనివేరు. దానికి వాడు వేస్తున్న పథకం వేరు. వాంటి మీద చిన్న దెబ్బనా వెయ్యకుండా వో పెద్ద శాల్తీని లొంగదీయాలనుకుంటున్నాడు.

రంగడి బతుకులో పెద్దగా అబద్ధాలు లేవు ... రంకు లేవు.

కానీ జైళ్ళున్నాయి... అల్లర్లున్నాయి ... మొరటుతనం వుంది. వొళ్ళముక్కునే ఆదాళ్ళ వాంటి అనుభవాలన్నాయి. బాహుటంగా తింటాడు.. తిరుగుతాడు ... అన్నింటికన్నా ముఖ్యంగా చాలామంది తాపత్రయపడే శీలం గొడవ లేదు వాడికి.

సూటిగా చూస్తే వాడి జీవితం చాలా సింపుల్. డబ్బున్న వో ఆసామికి తొత్తు వాడు. ఆయన చెప్పిన పన్ను, రిస్కువున్న పన్ను చేస్తాడు.... అవకాశాన్ని బట్టి. ఆయన యివ్వటాన్నిబట్టి డబ్బు తీసుకుంటాడు. డబ్బున్నంత సేపు ఖుషి చేస్తాడు.

రంగడు కూలీనాలీ చెయ్యడు. డబ్బు కూడబెట్టడు. అలా అని పస్తులూ వుండడు. చాలా చిత్రమైన జంగిల్లా వాడి లైవ్ తన అవసరాలు చూసుకోటం. తింటూ, తిరుగుతూ గడిపేయటం.

యిలా గాలివాటుగా గడిపే రంగడికి యిల్లు, నా అన్నవాళ్ళు లేకపోలేదు.

తండ్రున్నాడు.... వీళ్ళతో వుండక పోయినా వో అక్కండి.... వీళ్ళతో పే వుంటున్న వో చెల్లెలుంది.

రంగడి తండ్రి వెంకన్న జీవితంలో చాలాకాలం వో రైన్ మిల్లు వాచ్ మెన్ గా గడిపాడు. అతని వుద్యోగానికి పర్మనెంట్.

అదివిజయం

వి.కొబ్బరామ హాస్యకవి

పెన్సన్ లాంటివి లేకపోటంవల్ల ముసలితనం వచ్చేటప్పటికి ఏం మిగల్గేదు. పెళ్ళాం మిగల్గేదు. వుత్సాహం మిగల్గేదు. మిగిలిన దల్లా కుళ్ళు కాలవలమధ్యలోని పాకబతుకు. యీ ముగ్గురు పిల్లలు....

వసతిలో పిల్లలు ఎండకి, గాలికి, వానకి ఎక్స్ పోజ్ అయినా పరవాలేదు. కానీ అల్లరి చిల్లరి బతుక్కి... చాలా మంది వీళ్ళ దగ్గ

రకి నెట్టేసిన మురిక్కి... వీళ్ళకి ఎంత మాత్రం కూడని సరదాలికి, ఆశలకి.. సరైన జీవితం నుంచి వేరుచేసే ఫోర్స్ కి ఎక్స్ పోజ్ కాకూడదు. వెంకన్న పిల్లలు ఎండా గాలి. వానతోపాటు వీటన్నింటి వాతా వర్షారు.

రంగడి జీవితం యిలా వుంటే.. రంగడి అక్క జీవితం మరోలా వుంది. పేరుకి ఎవరో ఒకతనితో వున్నా చెదురుమదురుగా

తిరుగుతోంటుంది. "మనబోటి బతుక్కి-పాతివ్రత్యం ఎలా కుదుర్తుంది.. పట్టు పరుపుల బతుకెలా కుదరో?....యిదీ అంతే" అన్న ధోరణిలో బతుకుతోంది.... ఆ దే ధోరణిలో మాట్లాడుతుంది. పాతివ్రత్యం కాస్తీ ఎఫైర్ అన్నదృష్టి ఆమెకి. యింక వీళ్ళదరి కన్నా చిన్నది సీత...దానికి చుట్టూ అన్నీ కనపడుతున్నాయి.... సరదాలు.... షోకులు.... కానీ అవి ఎలా అందుతాయో మాత్రం తెలియటంలేదు.... యింకా వసి తనం.... భయం.... తండ్రిమీద ప్రేమ దాన్ని వదలేదు.

అవకాశం దొరికినప్పుడల్లా వెంకన్న రంగడితో అంటూనే వున్నాడు. "ఇంటికి మొగబిడ్డలా వున్నా వు.... ఎందుకూ? అక్క-వూసూ అక్క-రేలేదు.... చెల్లెలి గొడవ అక్క-రేలేదు పెద్దదాని బతుకు ఎలాగా గాలి బతుకై పోయింది....ఎం చెయ్యటానికి నేను వోపిక లేనోణ్ణి.... నువ్వే ఆ చిన్నదాని బతుక్కి ఏదోటి వెయ్యతా...." అని.

అప్పటి కప్పుడు వెంటనే సీతకి చెయ్య గలిగిందేమీ రంగడికి కనపళ్ళేదు...."అవ సరం రానీ....అప్పుడు చేయచ్చు...."అన్న ధోరణిలో కాలం గడుపుతున్నాడు.

ఇప్పుడా అవసరం తోసుకొచ్చింది. ఈ మర్యే పసిగా భయంగా. తండ్రంటే ప్రేమగా వుండే కన్నెసీత.... ఆడసీతగా మార్చబడింది. ఆ సంగతి వెంకన్నకి తెలిసింది.

రంగడు జైలు నుంచి వచ్చాక వెంకన్న జరిగిందంతా వాడికి చెప్పాడు. చెప్పి ఏచూడు. సీత పసితనం. ముసలి తండ్రి కన్నీళ్ళు.... రంగడికి చాలా ఆవేశం వచ్చింది. ఆ ఆవేశంలో తొందరపడి ఏదో ఒకటి చేసేవేవాడే.... కానీ వాడి ప్రత్యర్థులు యిద్దరవటం వల్ల ముందు

మధురిమ

నవ రాగాలకు నాంది
నా జీవనంలోనే వుంది

సరస సంగీత మధురిమ
నా మదిలోనే దాగుంది.

—పెద్దాడ విజయలక్ష్మి

ఎవరూ.... అన్న ఆలోచనాచ్చింది. ఆ ఆలోచనే రంగడి ధోరణిని మార్చింది.

సీతకి అన్యాయం చేసింది ప్రకాశం.... సీతకి జరిగిన అన్యాయం గురించి అడిగితే వెంకన్నని అవమానించింది ప్రకాశం తండ్రి రామభద్రం....

ఎవరికి ముందు బుద్ధి చెప్పాలి అన్న రంగడి ఆలోచనకి వాళ్ళిద్దర్లో యెవరివల్ల యెక్కువ అన్యాయం జరిగిందన్న పాయింట్ వునాది....జరిగిందంతా.... తండ్రి చెప్పిందంతా తిరిగి వునళ్ళరణ చేసుకున్నాడు రంగడు.

* * *

ఆ కొట్లో పెద్దగా పనేం వుండదు ప్రకాశానికి....కొట్లో అనేకాదు నిత్యజీవితంలో కూడా పెద్దగా పనేం లేదు అతనికి. అతని తండ్రి రామభద్రం ప్రకాశం జీవితాన్ని

అలా డిజైన్ చేసి పెట్టాడు. సారా వ్యాపారం. బియ్యం వ్యాపారం. యిలాంటి అయిదారురకాల వ్యాపారాలే కాకుండా ఆ వూళ్ళో రెండు సినిమా హాళ్ళు న్నాయి రామభద్రానికి.... వీటికి తోడు కమీషన్ వ్యాపారం. కొడుక్కి కొంచెం వ్యాపకంలా వుండాలని ఆ కమీషన్ కొట్లో కూచోపెట్టాడు. ఆ కొట్టుకి వెనక సందు లోనే గోడౌన్ వుంది.

నిజానికి వ్యాపారం అంతా చూసేది రామభద్రమే....ప్రకాశం పనల్లా ఆ కొట్లో వుండి తండ్రి చెప్పినట్టు చెయ్యటమే. ఆ కొట్టుకి రెండు గదులున్నాయి.... ముందుగదిలో టేబిల్. అయిదారు కుర్చీలు. ఓ ఫోన్.... అదే కొట్టు వ్యాపారం గది.... యింక వెనకగదిలో నవారుమంచం. పరుపు. అది ప్రకాశం విశ్రాంతి గది.

ప్రకాశంవుంటే ఆ సమయానికి మనసు వుంటే కొట్టుపని చూస్తాడు లేకపోతే ఆ పనులు చూట్టానికి గుమాస్తా వున్నాడు.

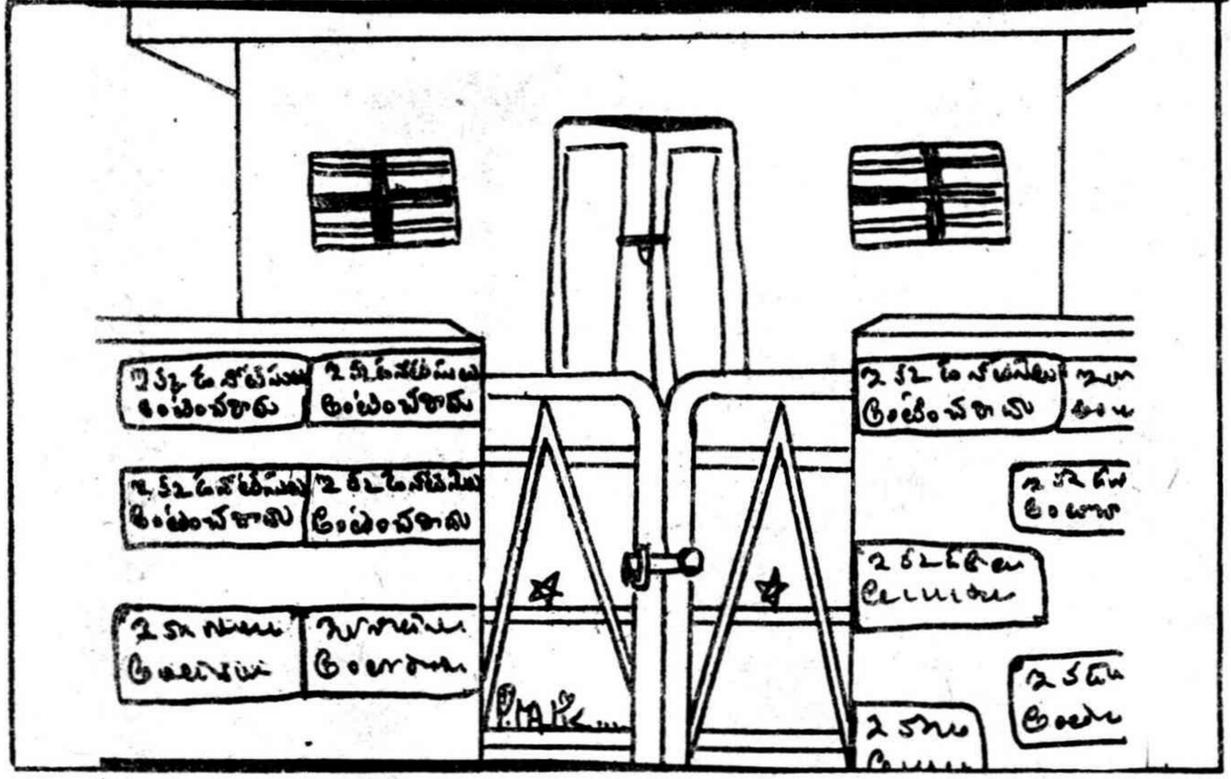
రంగడు యెక్కువగా బతుకుతున్నది రామభద్రంగారి అండనే. ఆయనకి ఆయన వ్యాపారాలకి తొత్తుగానే వాడు జీవితం గడుపుతున్నది. అందుకే ఆయ్యగారి కొడుక్కూ. చిన్నయ్యగారిగా ప్రకాశం కూడా రంగడికి పరిచయమే.

చిన్న చిన్న పనులు రంగడికి ప్రకాశం కూడా పురమాయిస్తుంటాడు. అలాగే అవసీ అప్పచెప్పాడు. రోజూ కొట్టుపొద్దున్నే కాగుచేసి. తుడిచి మంచినీళ్ళు పెట్టే పని మనిషి అవసరం. పాత పనిమనిషి ముసల్ని చచ్చిపోటంవల్ల ఆ అవసరం వచ్చింది.

పెద్దపని కాదు.... నెలకి యిరవై రూపాయల జీతం.... ఏదోరకం గొప్పకి సీతకి వుపయోగంగా వుంటుందిలే అని చెల్లెల్ని ఆ పనిలో పెట్టాడు.... అయిదారు నెలలుగా పనిచేస్తోంది సీత.... ఆ డబ్బుతో అప్పు డప్పుడు వో సినిమా అని.... కొత్త జాకెట్టుని సరదాగానే గడుపుతోంది సీత.

ఆదివారం కమీషన్ కొట్టు తెరవరు. కానీ ఆ ఆదివారం యిద్దరు నేహితుల్లో కలిసి చిన్న పార్టీ పెట్టుకోటంవల్ల కొట్టు తెరిచాడు ప్రకాశం. గ్లాసులు కడగటానికి, మంచినీళ్ళు అందించటానికి, సిగరెట్లు, తిను బండారాలు తేవటానికి పనికొస్తుందని ఆ ఆదివారం పొద్దున్న సీతని కూడా రమ్మ న్నాడు ప్రకాశం. అలా వచ్చినందుకు జీతానికి సంబంధంలేని వో రెండు రూపాయలు గిడతాయి.దాంతో సినిమా ఆశ సీతకి. ఈ అయిదారు నెలల్లో అంతమముందు కూడా కొన్ని ఆదివారాలు యిలాంటి పనిమీద రావటం సీతకి అలవాటే.

ఉదయం పదింటికి మొదలైన పార్టీ

వన్నెండింటి వరకూ మంచి పుషారుగా నడిచింది. వ్యాపారం కబుర్లు, సినిమా కబుర్లు, సరదా కబుర్లు, అడాళ్ళ కబుర్లు అన్నిరకాల కబుర్లని మందులోనంచుకున్నారు ప్రకాశం. అతని మిత్రులు.... చివరకి అన్ని కబుర్లలోనూ కలిసి బూతుల పాలు కొంచెం యెక్కువైంది.

తాగలిగినంత తాగి, తినగలిగినంత తిని పన్నెండున్నరకి ప్రకాశం మిత్రులు వెళ్ళిపోయారు.

వాంటరిగా మిగిలిన ప్రకాశానికి మత్తుగా అనిపించింది. అంతకు ముందు రాత్రి నిద్దర లేకపోవడంవల్ల వాళ్ళంతా నొప్పులుగా బరువుగా అనిపించింది.

విశ్రాంతి గది చేరాడు ప్రకాశం.. వెళ్ళి పోటానికి సిద్ధంగా నిలబడింది సీత.

“కాళ్ళు లాగుతున్నాయి.... కాస్తేపు కాళ్ళు పినకవే” అన్నాడు ప్రకాశం.

“లేదండీ.... ఇప్పటికే బాగా అలిళ్ళం అయిపోయింది.... ఇంక పోతానండీ....” అంది.

“ఎంతే ఒక్క అయిదు నిముషాలు పిసుకు చాలు.... అయిదు రూపాయిలిస్తా పట్టుకుపో....” అన్నాడు ప్రకాశం.

అయిదు నిముషాలేగా అనుకుంది సీత....

“అయిదు రూపాయలు....” అనీ అనుకుంది.

సీత దృఢమైన చేతులు కాళ్ళు పిసుకుతుంటే హాయిగా వుంది ప్రకాశానికి. పిసికి నంతవరకూ కాళ్ళనొప్పులు తగ్గినా మిగిలిన వాళ్ళంతా మరింత బరువెక్కింది. ఆ బరువు దింపుకునే మార్గమేమిటో ప్రకాశానికి తెలుసు. సీతవేపు చూశాడు.

సీత అందగత్తె కాదు, పెద్ద అలంకారాలు తెలిసింది కాదు. ఎటోచ్చి సీతలో వున్నదీ ఆ క్షణాన ప్రకాశానికి కనిపించింది ఏవుగా పెరిగిన వాళ్ళు.

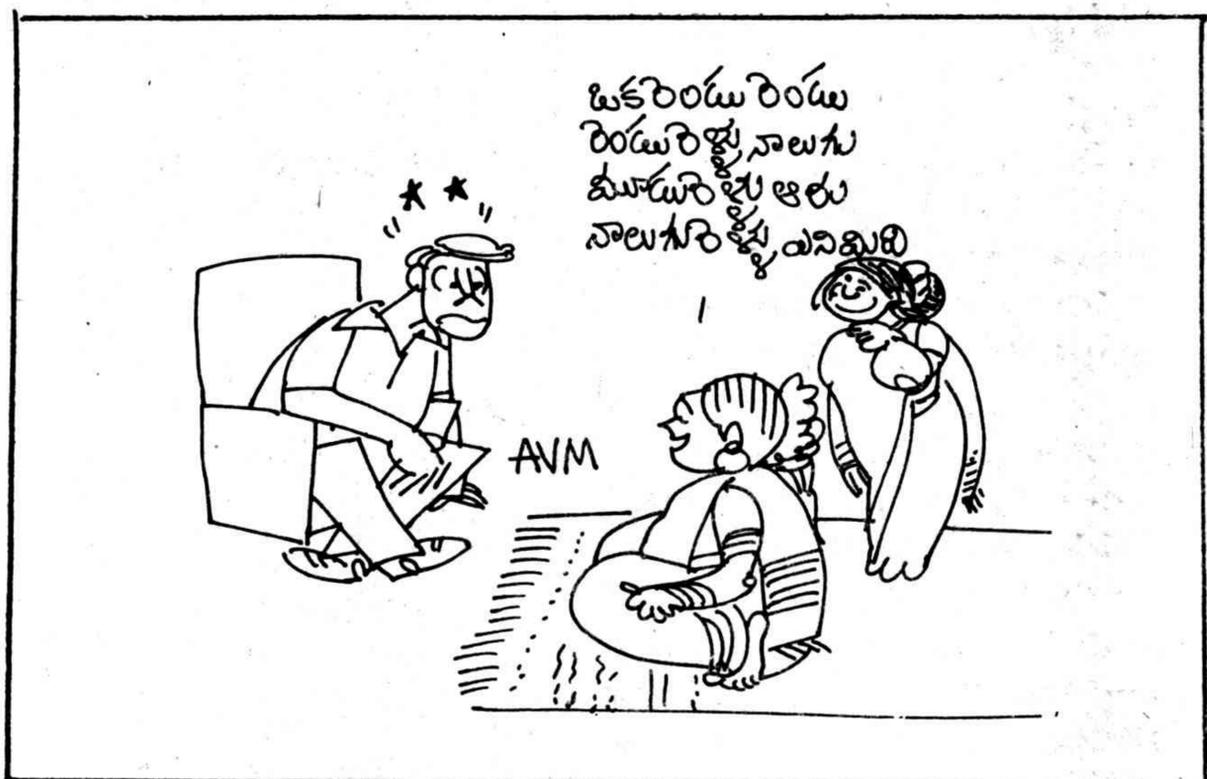
ప్రకాశం బుర్రలో ఆ ఆలోచనపుట్టింది. ‘ఎలా?’ అనుకున్నాడు. రంగడి విషయం పూర్తిగా మరిచిపోలేదు ప్రకాశం.

సీతమీద పుట్టిన ఆ ఆలోచన అనూహ్యంగా పెద్దగా పెరిగిపోయి ప్రకాశాన్ని తినేసింది. ‘తను బలవంతం చేసినట్టు వుండకూడదు. సీత వొప్పుకున్నట్టు వుండాలి..’ అనుకున్నాడు ప్రకాశం. అంతే యింక అతను అలిళ్ళం చెయ్యలేదు.

“ఏమే మంచి పుషారుగా వుంది..నాతో పడుకుంటావేంటే.” అన్నాడు చిన్నగా నవ్వుతూ.

కింద కూచుని కాళ్ళు పిసుకుతున్న సీత. “ఛీ....” అంటూ ఒక్కసారిగా లేచి నిలబడింది.

“నిన్నేం బలవంతం పెట్టేయన్నే..కూచో కూచోని నేచెప్పేది విను....” అన్నాడు.

అంటమేకాక సీత తిరిగి కూచునేవరకూ వొదలేదు. కూచున్నాక-

వ్యాపారం లెళ్ళిలో సీత బతుకుని సీతకి విడమర్చి చెప్పాడు ప్రకాశం.... “మీనాన్న సంగతి నీకు తెలుసు.... ఇంక రంగడు పుట్టి జాలాయి వెధవ.... మీ అప్ప నీడికి చేరావంటే నిన్నూ బజారు మనిషిని చేసేస్తుంది.... వీళ్ళల్లో ఎవరు చేసినా, ఏ ముసలోడితోనో, కుంటాడితోనో, లేకపోతే మరే రొడీ వెధవతోనో చేస్తారు నీ పెళ్ళి.... ఆ వచ్చిన మొగుడు ఎన్నాళ్ళు చూస్తాడో నీకు ఎవడూ చెప్పలేడు.... అందుకని సుఖంగా బతికే పద్దతి చెప్పతా విను.... నెల నెలా నీకు మూడొందలిస్తా నాతో వుండిపో” అన్నాడు.

మూడొందలే కాదు. మంచి మంచి చీరల ఆశపెట్టాడు.... సీతకి అందుబాట్లో లేని ఖరీదైన తిండి ఆశపెట్టాడు. సినిమా లన్నాడు.

వొప్పుకుంటే అదే గదిలో స్వర్గం నీ బతుక్కి అన్నాడు.

అంతే కాక... “ఏదో పుషారులో వుండి కానీ లేకపోతే నీకి అదృష్టం దక్కేదేంటి.. నాకు నీ మీద యీ ఆలోచనాచ్చేదా.... తొందరగా లేల్సేసుకో.... అయిదు నిముషాలే నీకు టైము.... ఇలాంటి ఛాన్స్ మళ్ళీ నీ జీవితానికి రాదు....” అన్నాడు.

సీతకి వెర్రెత్తిపోయింది.... ప్రకాశం చెప్పేది నిజమే అనిపించింది. ఎవణ్ణి కట్టుకున్నా ఏముంది? మళ్ళీ ఆ పాకల్లోనేగా బతుకు.... ప్రకాశం చెప్పినట్టు ఒప్పుకుంటే నెలకి మూడొందలు.... సినిమాల్లో తను చూసే సరదాలన్నీ తీరతాయి....

‘సరే.... సరే....’ అనేసుకుంది సీత.... అయిదు నిముషాలు ఎక్కడ అయిపోతాయో అనే పేరికం కంగారులో నాలుగో నిముషాన్నే వొప్పేసుకుంది.

సీత వొప్పేసుకున్నాక ప్రకాశం తన సరదా తీర్చేసుకున్నాడు. వెళ్ళేముందు సీతకి వో వంద యిచ్చి మిగిలిన రెండొందలు ఫస్ట్ కి జీతంతో తీసుకోమన్నాడు.

శారీరకంగా కొంచెం జంకుగానే వున్నా. ఏదో గొప్పపని సాధించినట్టే అనిపించింది వెర్రె సీతకి. వైగా యింటికెళ్ళి దైర్యంగా ప్రవర్తించాలనుకుంది. అలా అనుకునే యింటికొచ్చి వెంకన్నతో తను నెలకి మూడొందల సంపాదనకి ఎలా కుదురుకుందో గొప్పగా, ధైర్యంగా చెప్పింది. ప్రకాశం యిచ్చిన వందా చూపించింది. తమలో యెవరూ సాధించలేని నెలకి మూడొందల సంపాదన సాధించానన్న గొప్ప సీతకి.

అంతావిని నెత్తిబాదుకున్నాడు వెంకన్న. సీత బతుకు పూర్తిగా అన్యాయమై పోయిందనిపించింది వెంకన్నకి. ప్రకాశం మాటల్లో

బె యి ల్

బిహా భార్యత్వం, ఆక్రమ సంబంధం నేకాలవై అమావాళ్యనాడు అరెస్టవుతాడు చంద్రుడు

ఆ మరునాడే విడిపిస్తుంది అరిచ్చి, తోడబుట్టిన లక్ష్మి.

—డి. మురళీకృష్ణ

ఎంత నిజం వుందో అ త ని అనుభవానికి తెలుసు. రంగడు జైల్లో వున్నాడు. ఏం చెయ్యటానికి దిక్కుతోచక వెంకన్న రామ భద్రం దగ్గరికి పరిగెత్తాడు. జరిగిందంతా చెప్పి ఏడ్చాడు. పిల్లబతుకు అన్యాయం కాకుండా చూడమన్నాడు.

విషయమేమిటో తెలుసుకుంటానని, మర్నాడు రమ్మనమనీ వెంకన్నని పంపించేశాడు రామ భద్రం. ఆ మర్నాటిలోపు అంతా తెలుసుకోటమే కాక ఏంచెయ్యాలో కూడా నిర్ణయించుకున్నాడు. మర్నాడు వెంకన్న వెళ్ళినప్పుడు—

“చూడు వెంకన్నా—నా కొడుకనీ, నీ కూతురనీ, కాదు. న్యాయం న్యాయంగా మాట్లాడాలి. నువ్వు చెప్పినట్లు నిన్ను మావాడు, యింకో యిద్దరు కుర్రాళ్ళు కొట్టో పార్టీ చేసుకున్న మాట నిజమే. కానీ మధ్యలో ప్రకాశం ఏదో పనిమీద బైటి కెళ్ళాడు.... వాడు తిరిగివచ్చేటప్పటికి యిదంతా జరిగింది. అంతే తప్ప మీ సీత చెప్పినట్లు ఏం జరగలేదు. ఎలా లొంగిందో మీ సీత ఆ వందకి ఆ కుర్రాళ్ళ ద్వారా లొంగింది. ఆ వంద వాళ్ళే యిచ్చారు.... కావాలంటే వాళ్ళని వొచ్చి చెప్పమన్నా చెప్పతారు....” అన్నాడు రామభద్రం.

వెంకన్న అయోమయంగా చూశాడు.... సీత అమాయకత్వం వెంకన్నకి తెలియంది కాదు. ప్రకాశం ఎంతటి తిరుగుబోతో కూడా తెలుసు. రామభద్రం మాటలు ఎంత అబద్ధమో తెలుసు.

సీతని ప్రకాశానికిచ్చి రామభద్రం పెళ్ళిచేసేస్తాడన్న ఆశతో రాలేదు వెంకన్న. జరిగిందానికి కొంచెం సానుభూతి చూపించి వెయ్యో, రెండువేలో సాయంచేస్తే సీతకి వెంటనే మరో మనువు చెయ్యొచ్చని ఆశించాడు. కానీ రామభద్రం మొత్తమంతా తల్ల

ప్రకృతి:

క్రడలి గుండె చీల్చుకొని
కల్పిస్తుంది నదికి స్నానం
తల్లి కడుపు మాడ్చుకుని
యిస్తుంది బిడ్డకు వ్యర్థం

మేమం కండ్లు చీల్చుకొని
కారుస్తుంది వర్షం.
నా కలం నవ్వుతూ చికిలిస్తుంది
నవకవితా కీరం.

కిందులుగా మాట్లాడుతున్నాడు.

దిగులుగా నిల్చున్న వెంకన్నని చూస్తుంటే మరో పథకం తట్టింది రామ భద్రానికి. తప్ప, తమ మీద వుందని ఏ మాత్రం వొప్పుకోకూడదని ముందే నిర్ణయించుకున్నాడు. దానికి ఇది మరోబలం....

“వెంకన్నా....రంగడు, నువ్వు తెలిసున్నవాళ్ళు కాబట్టి వొదిలేస్తున్నాను. అదే యింకోళ్ళయితే నా కొడుకుమీద తప్పుడు వాగుడువాగినందుకు చెప్పుచుక్కొట్టేవాణ్ణి. పెద్దవాడివి ఏదేనా డబ్బవసరం వుంటే అడగాలికానీ....యిలా లేనిపోనివి కల్పించటం ఏం బాలేదు” అన్నాడు. అని, దానికి తోడు.

“అయినా నువ్వే ఆలోచించు. నిజం నీకే తెలుస్తుంది....నీ కూతురు సీత ఎంత అందగత్తో నీకూ తెలుసు. అలాంటిదాని

మీద మా ప్రకాశం ఆశపడాల్సిన అవసరం. వుంచుకుంటా ననాల్సిన అగత్యం ఏమిటి? వాడు తలుచుకోవాలేగానీ దీన్ని మించిన వాళ్ళు నిమిషాలమీద దొరుకుతాడు. అందుకని యీ మాట యింకెవరి దగ్గరా అనకు... వెళ్ళు.... వెళ్ళు.... యిలాంటి పిచ్చి వేషాలు మానేయి.” అన్నాడు.

సీతకి జరిగిన అన్యాయానికే ఏడ్చిన వెంకన్న.... ఆ క్షణాన తన దౌర్భాగ్య పరిస్థితి చూసుకుని మరీ ఏడిచాడు. తన ఏడు పంతా రంగడు జైలునించి వచ్చాక చెప్పుకోటం తప్ప ముసలి వెంకన్న యింకేం చెయ్యలేకపోయాడు.

* * *

జరిగిందంతా పోగేసుకుని ఆలోచిస్తే తనేం చెయ్యాలో, తన పరిస్థితికి తనేం చెయ్యగలదో స్పష్టంగా అర్థమైందిరంగడికి. దానితోపాటు వాడికి ఇంకా కొన్ని సంగతులూ అర్థమయ్యాయి.

రామభద్రానికి తను తొత్తు.... ఆయనకి నమ్మిన బంటు.... ఆయన చెప్పినపనల్లా చేసినందుకు ఆయన డబ్బిచ్చినా, యిచ్చిన డబ్బుకన్నా ఎక్కువలాభం ఆయనకివుంది. ఆ లాభం తానాశించలేదు. కానీ ఆయన దగ్గర వదున్న నమ్మకమైన వ్యక్తిగా కొంత ఆదరణ ఆశించాడు. ఏ ప్రమాదమేనా తమ వరకూవస్తే ఆ ఆదరణ అందించే తత్వం రామభద్రం లాంటివాళ్ళకి వుండదని వాడికే అర్థమైంది.

అలాగే రంగడికి తనున్న జీవితంలో మూడురకాల నేరాలు కనిపించాయి.

ఒకటి అమాయకంగా, అవసరంకోసం చేసేది.

రెండోది తప్పనిసరయ్యో.... ఆవేశ పడో చేసేది, యివి రెండూ తనలాంటివాళ్లు చేసేవి.

ఇంక మూడో రకం.... మనం నేరం చేసినా పరవాలేదు— సాధారణంగా మనని ఎవరూ ఏం చెయ్యలేరు అన్న ధీమాతో, అండ దండలతోచేసే నేరం.... ఈ మూడో రకం నేరమే ప్రకాశం చేశాడని.... దానికి అండగా రామభద్రం నిలిచాడని కూడా అర్థమైంది. రంగడికి.

ఇలా యిన్నిరకాలుగా అర్థమయ్యాక తనేం చెయ్యాలో జాగ్రత్తగా ఆలోచించి నిర్ణయించుకున్నాడు రంగడు.

న్యాయం జరగాలంటే ఏదో రకమైన బలం కావాలి రామభద్రానికి వున్నబలాలేవీ తనకి లేవని రంగడికి తెలుసు. చుట్టూవున్న పరిస్థితి అడివిలా కనపడింది రంగడికి. అందుకే తనకివున్న శరీరబలాన్నే వుపయోగించాలని నిర్ణయించుకున్నాడు రంగడు. అలా నిర్ణయించుకున్నాక మిగిలిన వ్యవ

వికృతి

“డాల్కి బిస్కెట్లు పెట్టమ్మా”
“చిన్నికి గంజి తాపమ్మా”
“డాల్”
కలవారి కుక్కపిల్ల,
“చిన్ని”
నిరుపేద బిక్కపిల్ల.

—ఎస్. బి. ఆర్. ప్రసాద్

హారం పెద్ద కష్టం అనిపించలేదు ... తన బేచ్ వాళ్ళనే మరో ఇద్దరిని తనకి సాయం చూసుకున్నాడు.

జైల్నించి రాగానే రంగడు రామభద్రానికి కనిపించాడు. సీత ప్రసక్తి ఎప్పుడో వస్తుంది అప్పుడు ఏదోరకంగా వందో రెండోదలో ఖర్చుపెట్టి రంగడిని మచ్చిక చేసుకోవచ్చు అనుకున్నాడు రామభద్రం. డబ్బుతో రంగడిలాంటివాడి విషయంలో ఏదేనా సాధించొచ్చన్నదీమాతో పున్నాడు కానీ, తనకి ఆ రకం ప్రమాదం వస్తుందనుకోలేదు రామభద్రం.

రామభద్రానికి వూళ్ళో కొన్ని ఆడకాతలున్నాయి. గోడౌస్ అనుబంధ గదుల్లోకి, కొట్టు గదులవెనక విశ్రాంతి గదులకి వాళ్ళు అప్పుడప్పుడు వస్తుంటారు. అలా వాళ్ళు వచ్చే సమాచారం రంగడు రామభద్రానికి మోసుకురావటం పరిపాటి. వాళ్ళల్లో సావిత్రం అంటే రామభద్రానికి మోజెక్కువ.

ఆ సావిత్రి వస్తోందని రామభద్రాన్ని ఆ యింటికి తీసుకొచ్చాడు రంగడు. అక్కడ సావిత్రి లేదు. రంగడికి సాయంగా వచ్చిన వాళ్ళున్నారు.

ఆ రాత్రి పదింటి దగ్గర్నించీ తెల్లారు ఝామున నాలిగింటివరకూ చిత్రమైన నరకం అనుభవించాడు రామభద్రం.

రామభద్రం అరిచినా ప్రమాదం లేని చోటు.... దానితోడు ముగ్గురూ కత్తులు చూపించి అరవద్దన్నారు.

స్థూల కాయుడైన రామభద్రాన్ని ఆ యింట్లో అటూయటూ పరిగెత్తించారు.

జీవన గీతిక

జీవితపు బెడారిలో
న్నేహాలు ఎండమావులు

పరిచయాలు ఇసుక తుపానులు
అయినా లేకపోలేదు అక్కడక్కడా
ఆత్మీయతా ఒయాసిస్సులు!
—ఎన్నెస్వీరాజ్

పిల్లి మొగ్గలేయించారు అతని శరీరం తట్టుకోలేనన్ని గుండీలు తీయించారు.... పూర్తిగా బట్టలిప్పి గడ్డకట్టే ఆ చలిరోజుల్లో చల్లటి మంచు తేలుతున్న నీళ్ళు నెత్తినీండా పోతారు. రామభద్రం మొఖంనిండా వుమ్ము లేశారు. ఇలా.... యింకా చాలా చాలా రంగడి కసి తీరేలా చేశాడు. మిగిలిన ఇద్దరితో చేయించాడు. అంతే తప్ప.... రామభద్రం శరీరంమీద ఆనమాలు తెలిసేలా ఒక్కడెబ్బేనా వెయ్యలేదు. రామభద్రాన్ని నిమిషం కూచోనివ్వలేదు.

విపరీతమైన శారీరక సౌఖ్యానికి అలవాటు వద్ద రామభద్రానికి అది తట్టుకోలేని

యాతన, చిత్రమైన నరకం....పైగా వాళ్ళు యింకేక్షణాన ఏం చేస్తారోనని భయం.

ఎద్దాడు. "ఏం కావాలంటే అది చేస్తాను. యిలా నరకయాతన పెట్టొద్దు...." అని బతిమాలాడు. తన వ్యాపార లౌక్యంతో, పలుకుబడి అందతో, సాంఘిక అనుకూల తతో ఎందరో ఏళ్ళతరబడి హింసించే రామభద్రం కాళ్ళ బేరానికి వచ్చేశాడు. రంగడి కాళ్ళు పట్టుకుని దేనికేనా సరే.... అన్న స్థితికి వచ్చేశాడు.

వ్యక్తిగా రంగడికి ఆ సమయంలో వున్నది పరిమితమైన బలం. ఆ బలాన్ని యెంతవరకూ వాడుకోవాలో అంతవరకూ వాడుకున్నాడు రంగడు.

అదే రాత్రి ప్రకాశంవచ్చి జరిగిందంతా వాళ్ళుకుని తండ్రిలాగే తన కాళ్ళట్టుకునేలా చేశాడు. డబ్బుతో నడుస్తున్న జీవితం కాబట్టి ఆ తండ్రి కొడుకుల దగ్గర్నించి అందినంత డబ్బు వసూలుచేశాడు రంగడు.

దీనివల్ల తనబతుకు, తన చెల్లెలు బతుకు తండ్రి బతుకు అర్థికంగా కొంచెం మెరుగు పట్టం తప్ప గొప్పగా మారిపోదని రంగడికి తెలుసు. అయినా తృప్తిగా అనిపించింది వాడికి.

తిరిగిమళ్ళీ తను జైలుపాలైనా పరవాలేదనిపించింది.

బతకటమేతప్ప ఏ కట్టుబాటూ లేని అడివిలా, అన్ని కట్టుబాట్లు వుండి నిష్ప్రయోజనంగా వున్న జీవితంలో తనుచేసిన పని సబబే అనిపించింది వాడికి.

